

We doen het met elkaar

Het plaatje geeft prachtig aan hoe je met een groep mensen een eenheid kunt vormen. Door de voeten op elkaar af te stemmen, ontstaat een mooie kring. Dit thema – afstemmen op elkaar – kwam het afgelopen jaar meerdere malen langs. Ieder vanuit de eigen functie binnen het hospice vormen we die eenheid met elkaar – voor de bewoners en familie.

Dit vraagt om zorgvuldige afstemming en om bewust zijn van elkaar: je doet dit werk met elkaar maar je bent er voor de bewoners. De zieke bewoner staat centraal. Wat is voor haar of hem op dit moment belangrijk? Dit vraagt om bescheidenheid, inlevingsvermogen en afstemming met de bewoner en collega.

De afgelopen maanden is het een paar keer voorgekomen dat er in iedere kamer een bewoner met een andere nationaliteit woonde. Dat hadden we nog niet eerder meegemaakt, zo een mix aan culturen in huis. Het gaf een heel bijzondere dynamiek aan ons werk. Het vroeg heel wat van ons allemaal – vrijwilligers, coördinatoren en verpleegkundigen. Zonder uitzondering liepen we tegen onze eigen grenzen aan, worstelden we met onze eigen ideeën en overtuigingen. We voelden het als een uitdaging, maar het was ook moeilijk af en toe.

Een van onze vrijwilligers verwoordde het zo:

SPROOKJE over Het huis met de Vier Vogels...

door Edith Bonnet

*Het was een huis vol leven in de brouwerij, mensen die komen en gaan.
Vier kamers met elk hun eigen hart, een harmonisch huishouden.*

Er groeide iets moois, de bloemen bloeiden, tevredenheid heerste, het was er gastvrij: een sterk huis

*Maar hoe sterk het huis ook was, het kreeg last van z'n eigen schoonheid.
Het werd gebruikt en genomen...*

Het zuchtte en kreunde.

Het had al die tijd zoveel toegelaten, dat zelfs de muren begonnen te morren en de vloeren haarfijne scheurtjes vertoonden.

Soms, zelfs, brak er iets...

Maar de gebruikte pannen en de overloop van bezoekers bleken enkel oppervlakkig leed.

De echte schade werd verricht in het hart van de Eigenwaarde.

Moeite en pijn uitten zich in de harten van de mensen.

Het huis moest geholpen, en waar last en moeite werd ervaren, kwam er ook bewondering en nieuwsgierigheid voor het onbekende...

En daarmee kon het verder.

Werken in hospice De Vier Vogels: geen enkele dag is hetzelfde, je moet je overtuigingen kunnen loslaten en je hart moet op de juiste plek zitten!

Symposium 'Tijdig praten over overlijden' druk bezocht

Het minisymposium 'Tijdig praten over overlijden' bestemd voor Rotterdamse huisartsen, longartsen en oncologen, dat De Vier Vogels op 12 mei jl. organiseerde, was druk bezocht. De avond verliep harmonieus, de gesprekken waren geanimeerd en de lezingen interessant. Huisartsen, specialisten en andere belangstellenden kregen zo de gelegenheid het hospice te bezoeken en de sfeer van het huis te proeven.

Aan het woord kwamen onder meer Renée Hooijen, huisarts met eigen praktijk en vaste huisarts voor het hospice. Zij sprak over de samenwerking tussen eerste en tweede/derde lijn, wanneer is verder behandelen zinloos en hoe ga je met elkaar daarover het gesprek aan. Ook spraken longarts Hans in 't Veen en internist/oncoloog Hanneke Zuetenhorst, beiden werkzaam in het Sint Franciscus Gasthuis. Onderwerp: Hoe lang ga je door met behandelen en wat wil de patiënt?

Prettige discussie

Er werd een aantal casussen besproken die voor een prettige discussie zorgden. Men kon genieten van een heerlijk Indonesisch buffet, gecaterd door Tri Tunggal uit Den Haag. Om 21.30 uur werd de avond met een kopje koffie en lekkers van Koekela afgesloten.

Met dank aan Takeda die deze avond mede mogelijk maakte.

Verpleegkundig team in ons hospice

Sinds het hospice 16 jaar geleden de deuren opende, zijn er verpleegkundigen werkzaam van Thuiszorg Rotterdam. De samenstelling van het team is door de tijden heen wat veranderd, maar er zijn ook verpleegkundigen die hier al vanaf het begin werken. Onze verpleegkundigen werken nauw samen met de 40 vrijwilligers in het hospice en nemen hen mee in de verzorging van de bewoners.

De verpleegkundigen verzorgen vier keer per jaar een 'zorg'-cursus, zodat de vrijwilligers de kneepjes van het vak wordt geleerd. In eerste instantie was er alleen een verpleegkundige overdag en een verpleegkundige in de nacht werkzaam. In de avond gaven de vrijwilligers, net als thuis de mantelzorgers, de medicatie aan de bewoners. Bij vragen of veranderingen kwam de coördinator als het nodig was naar het hospice toe.

Door de veranderingen in de maatschappij kwam de wens om ook in de avond professionals in huis te hebben. In november 2014 is gekozen voor 24-uur aanwezigheid van een verpleegkundige/verzorgende 3 IG in het hospice. Het vaste team - gedetacheerd vanuit Laurens Rotterdam - bestaat nu uit zeven vrouwen, allemaal opgeleid en met veel ervaring op palliatief gebied.

DE VERPLEEGKUNDIGEN ALICE (LINKS) EN MARLENE

Ina Wilbrink, maakster van 'de vogeltjes': 'ik ben altijd bezig'

Op een natte en herfstachtige vrijdagmiddag in september bezoekt coördinator Els Imthorn Ina Wilbrink in haar atelier in Kralingen. Ina is de maakster van de keramieken vogeltjes die vrijwilligers, die na jaren trouwe dienst afscheid nemen van het hospice, als dank cadeau krijgen.

Voordat het interview kon plaatsvinden, was er al menig telefoontje gepleegd om een afspraak met Ina te maken, maar er werd steeds niet opgenomen. Ina Wilbrink is dus een uithuizig en bezig type! Ina: 'Ik ben druk met van alles. Vanmorgen moest ik een locatie zoeken voor een kerstdiner voor 50 mensen, vanavond moet ik naar Donner, want daar wordt Connie Palmen geïnterviewd. Tussendoor dit interview, dus deze dag is weer gevuld. Ik ga vaak en graag naar de Doelen, ik bridge, fiets en lees veel. En zolang alles goed functioneert, reis ik ook graag. Ik ben net terug uit Londen, een van mijn acht kleinkinderen kreeg daar haar bui. Als ik zo druk bezig ben, zeggen mijn kinderen altijd "Mam zit weer op haar bezem!"

Dat klinkt inderdaad allemaal bijzonder indrukwekkend. En hoe bent u zo aan het pottenbakken voor het hospice geraakt?

'Oud-coördinator Cinta van der Toorn heeft mij ooit benaderd nadat ze een vogeltje van me zag. Of ik vogeltjes voor het hospice wilde maken. Dat deed en doe ik graag. Ik probeer ze allemaal een eigen snoetje te geven, vogeltjes met een groter bekje, of juist een bescheiden snaveltje. Ook met de kleuren varieer ik. Soms zitten er dikkerds

tussen, andere vogels zijn weer rank. Ik kan er echt mijn creativiteit in kwijt. Ik probeer elke ochtend te draaien, maar ik ben hier in ieder geval drie keer per week. Het is heerlijk rustig en ik geniet enorm; alleen in de winter is het hier wat fris. Fijn is ook dat ik een eigen opgang heb. Mijn oven heeft zijn beste tijd gehad. De ovenreparateur vindt dat ik een nieuwe moet kopen, maar ach, ik ben een oud mens, namelijk 79, de oven een oud beestje en die moet je niet meer uit elkaar halen...

Ik woon nu weer in Rotterdam, een stad met veel prikkels. Zolang je geïnteresseerd bent, blijft het leven boeiend. Ik moet mezelf ook wel eens uit de bank praten hoor, naar een lezing of een tentoonstelling. Vooruit, zeg ik dan, zolang er dingen te ondernemen zijn, DOEN! Nee, op mijn lauweren rusten, dat is niets voor mij.'

SASKIA VAN HARDENBROEK OVER

De Kleine Dingen...

Er speelt mij een liedje door het hoofd: "t Zijn de kleine dingen, die 't doen...". Het is een oud liedje en ik hoorde het op Radio 5. Daarbij denk ik aan de vrolijke, vriendelijke 'klusjesman', bezig met het vervangen van lampen, geflankeerd door onze coördinator Els en één van onze vrijwilligers Ria, beiden met nog een heel lijstje van kleine reparaties in de hand.

Het is half september, de balkondeuren staan open, de herfst kleurt al voorzichtig de mooie binnentuin van het hospice. De fondswerving voor de projecten van dit jaar kwam goed op

gang. Die projecten, de grote extra uitgaven, die wij niet kunnen financieren uit de reguliere inkomsten. Daarvoor vragen we de grotere fondsen, met name die in de regio Rotterdam, om subsidie.

Maar andere uitgaven, de 'dagelijkse dingen', die kleine reparaties, de 'extra's' zoals bloemen in huis of een koekje bij de koffie, zouden wij zonder onze trouwe donateurs, niet kunnen betalen. Dankzij uw steun kunnen we onze bewoners, die al bijna alles hebben moeten inleveren, meer geven dan de reguliere zorg. Daarbij horen ook lampen

die branden, deuren en ramen die goed sluiten, kranen die niet lekken: de dagelijkse dingen. En dat lekkere koekje bij de koffie... Ons huis functioneert als een warm, goed onderhouden huis.

Zonder donateurs zou dat niet mogelijk zijn. Hartelijk dank!!

Het zijn geen grote vuren die ons koude hart verwarmen, Het zijn de kleine vonkjes die het doen

(Toon Hermans: De Ander)

Wisseling van de wacht

Na acht bewogen jaren als secretaris vertrekt bestuurslid Moniek van der Lugt. Moniek maakte kennis met het begrip hospice door haar broer Bart die eind jaren negentig mede aan de wieg stond van de oprichting van De Vier Vogels, het eerste hospice in Rotterdam. Doordat haar werk als bestuurslid van de vereniging Vrijwilligers Hospicezorg Nederland stopte, miste Moniek haar betrokkenheid bij deze mooie vorm van zorg. In 2006 werd zij secretaris van het bestuur van het hospice.

Moniek: 'Ik was altijd zeer onder de indruk van het enthousiasme van mijn broer voor het werk dat in het hospice werd verricht. Mensen bijstaan en begeleiden in de laatste fase van

hun leven in een bijna-thuis-omgeving. Ik wilde daar graag mijn steentje aan bijdragen. De acht jaar als bestuurslid - waarin ik ook regelmatig met de coördinatoren en vrijwilligers te maken kreeg - heb ik als zeer dierbaar maar ook zeer leerzaam ervaren. Inzicht in het stervensproces. Doodgaan hoort bij het leven. En als het kan, in de speciale warme sfeer die hospice 'De Vier Vogels' al bijna zestien jaar uitstraalt.

Het was een mooie tijd en ik geef nu graag het stokje door aan de nieuwe secretaris Hannagnes Faber. Nieuw bloed in het bestuur met weer nieuwe ideeën. Hannagnes was op dit moment niet beschikbaar voor een interview, zij ligt nog in het kraambed te genieten van haar tweede dochter, Séraphine.

Projecten en fondsen

Met de bijdragen van Stichting Heilige Geest Huis, Stichting Stad Rotterdam Anno 1870, G.Ph. Verhagen Stichting, Stichting Volkskracht, De Groot Fonds, Van Beek Donner Stichting, Stichting Elise Mathilde Fonds en Rotary Rotterdam konden en kunnen wij in 2015 de volgende projecten realiseren:

- Een uitstapje met de vrijwilligers.
- Extra trainingen voor vrijwilligers.
- Een herdenkingsbijeenkomst voor de nabestaanden in november.
- De vervanging van de serreramen.

Wij zijn deze fondsen buitengewoon erkentelijk voor hun onontbeerlijke steun.

Colofon

Deze nieuwsbrief is een uitgave van de Stichting Hospice Rotterdam
Mathenesserlaan 424-b
3023 HE Rotterdam
(010) 244 95 52
info@hospice4vogels.nl
www.hospice4vogels.nl

Redactie:

Els Imthorn, Eveline Mink, Marjolein Vierhout

Bijdragen van:

Saskia van Hardenbroek, Leonie Hendriks

Eindredactie en projectmanagement:

Conny Rijken,
Rijken & Jaarsma

Vormgeving:

Ron van Brenkelen,
Met Opzet Grafische Vormgeving

Wilt u de Nieuwsbrief niet meer ontvangen, laat het de redactie dan weten.